

РЕШЕНИЕ

№ 550

гр. Варна, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 35 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Виолета Кожухарова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
в присъствието на прокурора И. Б. Б.
като разгледа докладваното от Виолета Кожухарова Гражданско дело № 20223110110629 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск от М. Г. Г., ЕГН ***** от * срещу П. на Р. Б., с административен адрес: * за осъждане на ответника да заплати сумата от **20000 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди причинени на ищеца за периода 26.11.*г.- 09.06.2022г., вследствие на повдигнато обвинение за извършване на престъпление от общ характер, за което е оправдан с влязла в сила оправдателна присъда, постановена по НОХД № 1339/*г. по описа на ВРС, потвърдена с решение №120/09.06.*г., постановено по ВНОХД № 111/ *г. на Варненски окръжен съд, ведно със законната лихва върху главницата считано от 09.06.*г. – дата на влизане в сила на съдебното решение по ВНОХД №111/*г. на ВОС до окончателно изплащане на задължението.

В исковата молба се излагат твърдения, че с постановление на РП - Варна от 26.11.*г. ищецът бил привлечен в качеството на обвиняем, като му било повдигнато обвинение за извършено умишлено престъпление по чл.129, ал.2 вр. с ал.1 НК. Внесен е обвинителен акт от 07.07.*г., въз основа на който е образувано НОХД № 3207/*г. по описа на ВРС. В съдебното производство е постановена присъда № 398/02.11.*г., по НОХД № 3207 / *г. по описа на ВРС, с която ищецът е признат за виновен в извършване на умишлено престъпление по чл.129, ал.2 вр. с ал.1 от НК, като на основание чл.54 от НК му е определено наказание „*“ за срок от 2 години, което да бъде изтърпяно

ефективно при първоначален строг режим. Постановената осъдителна присъда е обжалвана пред Варненски окръжен съд, пред който е образувано ВНОХД № 1633 /*г. По така проведеното въззивно производство с решение № 12/26.01.*г., присъда № 398 /02.11.*г., постановена по НОХД № 3207 /*г. по описа на ВРС е отменена изцяло поради допуснати от първоинстанционния съд съществени процесуални нарушения, като делото е върнато на ВРП за допълнително разследване. С оглед дадените указания на ВОС е образувано досъдебно производство №54/*г. по описа на ОСл.О при ОП - Варна. Разследването по същото е приключило с постановление на ВРП за прекратяване на наказателното производство от 14.01.*г. по реда на чл. 243, ал. 1, т. 1 от НПК.С определение №788/ 25.04.*г. по ЧНД № 881/ *г. по описа на ВРС, 45-ти с-в постановлението на ВРП е отменено и делото е върнато за допълнително разследване. С обвинителен акт от 13.03.*г. е повдигнато обвинение, като е образувано НОХД № 1339/*г. по описа на ВРС. В така образуваното съдебно производство е постановена присъда № 260062 от 27.10.*г., с която ищецът е признат за невиновен и е оправдан по обвинението почл.129, ал.2 вр. с ал.1 НК, по реда на чл.304 НПК. Оправдателната присъда е обжалвана от частният обвинител и граждански ищец пред ВОС, с оглед на което е образувано ВНОХД № 111/*г. по описа на ВОС. С решение № 120 / 09.06.*г., постановено по ВНОХД №111/*г. на ВОС, първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.

Твърди, че за периода от повдигане на обвинение за извършено умишлено престъпление от общ характер до постановяване на решение от ВОС, с което е потвърдена оправдателната присъда, а именно за периода 26.11.*г. – 09.06.2022г., ищецът е претърпял неимуществени вреди с оглед повдигнатото и поддържано обвинение за извършено престъпление от общ характер. Ищецът се чувствал безсилен от действията на П., изпитвал чувство на страх, срам и обида. Изпитвал тревожност, напрегнатост от мисълта, че ще бъде осъден. В социалната среда, в която ищецът общувал се появили съмнения и недоверие към него, като той с болезненост понасял негативните коментари за себе си. За да избегне тези коментари се наложило да смени местоживеенето си, като се преместил да живее в село Доброглед.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор от ответника, с който оспорва предявения иск, като се сочи, че претендираната сума е завишена по размер. Излага възражения, като посочва, че по отношение на ищеца е била взета най-леката мярка „*“, като мярката за неотклонение на 14.01.* г. е отменена. Излага, че ответникът е многократно осъждан за престъпления против собствеността, правосъдието и личността, по които към момента е реабилитиран. Посочва, че с присъда постановена по НОХД 3717/ 2007г. на ВРС, в сила от 25.04.2008г., ответникът е признат за виновен за престъпление по чл. 152, ал.2, т.1, вр. чл. 152, ал.1, т.2, за което му е наложено наказание „*“ за срок от 3 години, което на осн. чл. 66 НПК е отложено с изпитателен срок от 5 години. В насока тези възражения посочва, че процесното привличане на ответника в качеството му на обвиняем е

поредното такова, съответно предвид изложеното допуска, че в личната сфера на ответника не са настъпили посочените в исковата молба негативни за него последици. Намира претендираното обезщетение от 20000 лева за прекомерно и несъобразено с разпоредбата на чл. 52 ЗЗД. Счита, че наказателното производство в неговата досъдебна фаза е протекло в предвидените от закона срокове. Посочва, че ответника не носи отговорност за продължителността на съдения процес в неговата съдебна фаза. В тази фаза на процеса ответникът винаги е осигурявал представител, като не е ставал причина за неоснователно отлагане на съдебното производство. Посочва, че оправдателната присъда на първоинстанционния съд не е протестирана.

Съдът, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от фактическа страна:

С постановление от 26.11.* год. по д. п. № 538/ * год. по описа на *, М. Г. Г. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 129, ал. 2, вр. с ал. 1 НК.

Със същото постановление по отношение на ищеца е взета мярка за неотклонение „*“.

Видно от обвинителен акт от 07.07.* г. на ВРП, М. Г. Г. е обвинен в това, че на 16.03.* г. в гр. Варна е причинил средна телесна повреда на В. К. К., обусловила разстройство на здравето, временно опасно за живота – престъпление по чл. 129, ал. 1 НК.

Обвинителният акт е внесен в съда на 08.07.* г.

С Присъда № 398/ 02.11.* г., постановено по НОХД № 3207 по описа на ВРС за * г., М. Г. Г. е признат за виновен за това, че на 16.03.* г. в гр. Варна е причинил средна телесна повреда на В. К. К., обусловила разстройство на здравето, временно опасно за живота, за което му е наложено наказание „*“ за срок от две години, при първоначален строг режим, в условията на затвор.

С Решение № 12 от 26.01.* г., постановено по ВНОХД № 1633 по описа на ВОС за * г., е отменена присъдата на ВРС, постановена по НОХД № 3207/ * г., постановена на 02.11.* г., като делото е върнато на Варненска районна П. за допълнително доразследване.

С Постановление от 14.01.* г. на ВРП е прекратено наказателно производство по № 538/ * г., водено срещу М. Г. Г., за престъпление по чл. 129, ал. 1 НК.

Видно от съдържанието на коментираното постановление, взетата по отношение на М. Г. Г. мярка за неотклонение е отменена, с постановление от 10.06.* г.

С Определение № 788 от 25.04.* г., постановено по ч. н. д. № 881 по описа на ВРС за * г., е отменено Постановление от 14.01.* г. на ВРП, с което е

прекратено наказателно производство по № 538/ * г., водено срещу М. Г. Г., за престъпление по чл. 129, ал. 1 НК, като делото е върнато на РП – гр. Варна.

Видно от обвинителен акт от 13.03.* г. на ВРП, М. Г. Г. е обвинен в това, че на 16.03.* г. в гр. Варна е причинил средна телесна повреда на В. К. К., обусловила разстройство на здравето, временно опасно за живота – престъпление по чл. 129, ал. 1 НК.

Обвинителният акт е внесен в съда на 16.03.* г.

С Присъда № 260062 от 27.10.* г., М. Г. Г. е признат за невиновен за това, че на 16.03.* г. в гр. Варна е причинил средна телесна повреда на В. К. К., обусловила разстройство на здравето, временно опасно за живота,, с което е осъществил състава на престъпление по чл. 129, ал. 1 НК, поради което е оправдан по така повдигнатото обвинение. Със същата присъда предявления от В. К. К. срещу М. Г. Г. иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 30 000 лева, ведно със законната лихва, считано от 16.03.* г. до окончателното изплащане на сумата.

С Решение № 120 от 09.06.* г., постановено по ВНОХД № 111 по описа на ВОС за * г., е потвърдена присъдата по НОХД № 1339/ * г. на ВРС, постановена на 27.10.* г., с която подсъдимият М. Г. Г. е признат за невиновен по обвинението да престъпление по чл. 129, ал. 1 НПК и е отхвърлен изцяло гражданския иск.

От заключението на вещото лице А. Ц., по изготвената в хода на процеса съдебно – психологична експертиза, се установява следното: повдигнатото обвинение е изиграло роля на стресогенно събитие до толкова, до колкото такова се явява всяка негативна промяна в житейските обстоятелства; подобни стресогенни събития са загубите на родителите му през * г. и * г.; не са налице данни относно промяна в емоционалното или психично функциониране при ищеца, през периода, в който е повдигнато обвинението; към настоящият момент, в своето ежедневие, личността функционира нормално в психологичен аспект, не се отчитат проблеми; тестовите данни сочат за по – висока тревожност, която не може категорично да се съотнесе с наказателното производство.

В съдебно заседание, експертът разяснява, че се касае за емоционално стабилна личност, при която е възможна лабилност при голям натиск или ситуация на уплаха. В обичайни ситуации личността е относително адаптивна. Към момента е налице слаба комуникативна връзка с другите, склонност към социална самоизолация, апатия и снижение на социалното функциониране.

За изясняване на спора от фактическа страна, в хода на процеса са ангажирани гласни доказателства, чрез разпита на свидетелите Я. Х. Х. и П. И. Ц..

В показанията си свид. Х. излага, че е бивша съпруга на ищеца, бракът им е прекратен през * г. Промяната в отношенията между съпрузите настъпва

след започване на наказателното производство. Негативните коментари и обвинения към ищеца са повод за напрежение между двамата. Постепенно приятелския кръг на Г. се стеснява, приятелите му започват да го избягват. Ищецът става затворен, изпитва срам да излиза, да се събира с други хора, за разлика от периода преди обвинението, когато семейството е излизало с компания, ходило е на почивки. До известна степен, причина за изнасянето на ищеца от семейното жилище е нежеланието му децата да чуват отрицателни коментари за баща си. По време на наказателното производство ищецът е работил, но често сменял работата си, поради необходимостта да отсъства често, а и работодателите не били съгласни да наемат човек, срещу когото е заведено дело. Изпитвал е желание да започне работа в чужбина, но поради необходимостта от присъствието му в страната, това не се е осъществило.

В показанията си свид. Ц. излага, че ищецът е негов приятел. Известно му е, че Г. е поддържал отношения с жена, в резултат на което е заплашван от бившия и съпруг. Преди образуване на наказателното производство свидетелят помни ищеца като жизнерадостен, весел, приятен и спокоен човек. След образуване на наказателното производство ищецът се отчуждава от приятелите си, изпитвал е притеснение. Изпитвал е желание да започне работа в чужбина.

Гореизложената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ,

Визираната норма регламентира отговорността на Държавата за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, П. или съда, при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление.

Съобразно правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да установи положителните факти, на които се позовава, а именно: обвинение в извършване на престъпление, повдигнато и поддържано от П. на РБ, приключило с постановление за прекратяване, в резултат на което са претърпени твърдяните неимуществени вреди.

В тежест на ответника е да установи положителните факти, на които основава и възраженията си.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата задължително условие е да са причинени вреди, които да са резултат, т.е. в причинна връзка с конкретното действие от страна на държавното обвинение, в случая – незаконно обвинение. Тези вреди не се презюмират, то те подлежат на доказване от лицето, което ги е търпяло. Отговорността е обективна, т.е. вината не се изследва.

В настоящия случай, всички елементи от фактическия състав на правото

са налице. Липсва спор, а и се установява от представените по делото писмени доказателства обстоятелството, че по образуваното срещу ищеца наказателно преследване, същият е привлечен в качеството на обвиняем за извършено престъпление по чл.129, ал. 2, вр. с ал. 1 НК. Около седем години по – късно, наказателното проиизводство приключва с влязла в сила оправдателна присъда.

Претенцията е за репарирание на претърпени неимуществени вреди. Обезщетението за претърпените не се определя в съответствие с установения в чл. 52 ЗЗД принцип за справедливост, при съобразяване на единствено на фактите, на които страните се позовават и не и не може да формира изводите си от обстоятелства, на които страната не се е позовала (в този смисъл е и Решение №232/ 27.09.* по дело №1083/ * на ВКС, ГК, IV г.о ., постановено по реда на чл. 290 ГПК).

В настоящата хипотеза, ищецът твърди претърпени неимуществени вреди, касаещи развити чувства тревожност и срам, ограничаване на социалните контакти.

Съгласно константната съдебна практика, при определяне размерът на справедливото обезщетение следва да бъдат съобразени продължителността на наказателното преследване, с оглед преценка за проведено ефективно разследване в разумен срок, тежест на повдигнатото и поддържано обвинение, вид и срок на търпяна мярка за неотклонение, брой на процесуалните действия с участие на пострадалия, данните за психическото състояние и емоционални страдания и неудобства, претърпени от лицето, данните за отражението на наказателното преследване върху физическото и душевно здраве на пострадалия, начина му на живот и ценностна система, отзвук на поддържаното обвинение в обществото, семейството и близък приятелски кръг, с оглед преценката за накръняване на честта и доброто име на пострадалия, както и наличието на съпричиняване от страна на пострадалия. Обезщетението трябва да е съразмерно с вредите и да отговаря, както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост в аспекта на съществуващите обществено икономически условия на живот (в този смисъл са и указанията, дадени с ППВС № 4/ 1964 год.).

В настоящата хипотеза, наказателното производство е продължило около шест години и половина години, поради което следва да се приеме, че висиящността на производството е неминуемо оказвала негативно въздействие върху ищеца. В разглеждания период, ищецът е търпял негативни преживявания, според събраните по делото гласни доказателства – затворил се е в себе си, променил е начина си на живот, започнал да изпитва притеснения и срам, изпитвал е трудности при намиране на работа, всичко това в резултат от повдигнатото обвинение. В тази връзка, съдът кредитира ангажираните гласни доказателства, до колкото същите са последователни и логични, кореспондиращи по между си, отразяващи преки и напосредствени

впечатления на лицата, които ги депозират. Същевременно, следва да бъде отчетено и обстоятелството, че престъплението, за което е повдигнато и поддържано обвинението по своя характер е тежко по смисъла на чл. 93, т. 7 НК, доколкото предвиденото наказание за престъпление по чл. 129, ал. 2, вр. с ал. 1 НК е * до шест години. Това безспорно също е предизвикало допълнителни отрицателни емоции и дискомфорт в психиката на ищеца, притеснения и безпокойство. В този смисъл следва да се приеме, че в резултат на повдигнатото и поддържано обвинение, по негативен начин е засегната емоционалната сфера на ищеца.

От друга страна, при формиране на крайните изводи относно размера на обезщетението, следва да бъде съобразено и експертното заключение, кредитирано като обективно и компетентно изготвено, съобразно което повдигнатото обвинение е стресогенно събитие за ищеца, само до колкото същото съставлява негативна промяна в житейските обстоятелства, като установената от вещото лице по – висока тревожност не може категорично да се съотнесе с наказателното производство, още повече в предвид и други стресогенни събития, настъпили в живота на ищеца през разглеждания период.

На трето място, видно от представените писмени доказателства, предприета е мярка за процесуална принуда „*“, която по никакъв начин не ограничава лицето от свободно придвижване, полагане на труд и осъществяване на социални контакти. Още повече, че тази мярка е отменена през * г.

На следващо място, до колкото липсва изрично позоваване в исковата молба, а и в първото по делото заседание, т тезата за разрушаване на брачната връзка, застъпена в показания на свидетелката Х., не следва да бъде коментирана.

Същевременно, следва да се отчете, че това не е първото обвинение за лицето за престъпление от общ характер, което е свързано със занижаване на нивата на стрес.

При определяне паричния еквивалент на справедливото обезщетение за претърпените неимуществени вреди, следва да бъде съобразено обстоятелството, че нито наведените твърдения, нито събраните по делото данни, обосновават извод за претърпяване на вреди, чиито интензитет и последици да обосноват извод за сериозна интензивност на отрицателните емоции. В тази връзка, освен всичко гореизложено, следва да се отчете, че това не е първото обвинение за лицето за престъпление от общ характер, което е свързано със занижаване на стресогенността на събитието.

В хода на процеса не е установен период на значителни, интензивни болки и страдания за ищеца, различни от обичайните, съпътстващи негативна промяна в житейски обстоятелства, липсват и предприети мерки за неотклонение, свързани с ограничаване личната свобода на лицето, а не са установени и други трайни значими последици след наказателния процес (в

този смисъл е и експертното заключение).

В предвид изложеното, след отчитане на икономическата обстановка в страната, по – конкретно инфлационните процеси, следва да се приеме, че паричният еквивалент на справедливото обезщетение на описаните от ищеца болки и страдания възлиза на 3000 лв.

Върху така определената главница следва да бъде присъдена и законната лихва от датата на влизане в сила на оправдателната присъда – 09.06.* г. до окончателното изплащане на задължението.

По изложените съображения се налага извод за частична основателност на предявеният иск – като същия следва да бъде уважен за сумата от 3000.00 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, в резултат на незаконосъобразно обвинение, като за горницата над тази сума до пълния заявен размер от 20000.00 лв., ведно със законната лихва от датата на влизане в сила на оправдателната присъда – 09.06.* г. до окончателното изплащане на задължението, претенцията е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, на основание чл. 2, ал.,1 т. 3 ЗОДОВ.

С оглед изхода на спора и отправеното искане, в полза на ищеца следва да се присъди сумата от 7.50 лв., представляваща извършени разноски, определени съобразно уважената част на иска, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

С оглед изхода на спора и отправеното искане, в полза на адв. Н. следва да се присъди сумата от 330 лв., представляваща адвокатско възнаграждение, определено съобразно уважената част на иска, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА П. на Р. Б. да заплати на М. Г. Г., ЕГН ***** от *, сумата от **3000.00 (три хиляди) лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, представляваща обезщетение за неимуществени вреди причинени на ищеца за периода 26.11.* г.- 09.06.2022 г., в резултат на повдигнато обвинение за извършване на престъпление от общ характер, за което е оправдан с влязла в сила оправдателна присъда, постановена по НОХД № 1339/*г. по описа на ВРС, потвърдена с решение №120/09.06.*г., постановено по ВНОХД № 111/ *г. на Варненски окръжен съд, ведно със законната лихва върху главницата считано от 09.06.*г. – дата на влизане в сила на съдебното решение по ВНОХД №111/*г. на ВОС до окончателно изплащане на задължението, на основание чл. 2, ал. 1 т. 3 ЗОДОВ .

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. Г. Г., ЕГН ***** от * срещу П. на Р. Б. иск за присъждане на горницата над **3000.00 (три хиляди) лева** до пълния заявен размер от **20 000 (двадесет хиляди) лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, представляваща обезщетение за

неимуществени вреди причинени на ищеца за периода 26.11.*г.- 09.06.2022г., вследствие на повдигнато обвинение за извършване на престъпление от общ характер, за което е оправдан с влязла в сила оправдателна присъда, постановена по НОХД № 1339/*г. по описа на ВРС, потвърдена с решение №120/09.06.*г., постановено по ВНОХД № 111/ *г. на Варненски окръжен съд, ведно със законната лихва върху главницата считано от 09.06.*г. – дата на влизане в сила на съдебното решение по ВНОХД №111/*г. на ВОС до окончателно изплащане на задължението на основание чл. 2, ал.,1 т. 3 ЗОДОВ.

ОСЪЖДА П. на Р. Б. да заплати на М. Г. Г., ЕГН ***** от *, сумата от **7.50 лв. (седем лева и петдесет стотинки)**, представляваща сторени за воденев а производството разноси, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА П. на Р. Б. да заплати на адвокат П. Б. Н., вписан в А. к. – В., с личен номер № *, с адрес: *, сумата от **330.00 (триста и тридесет) лева**, представляваща адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____